

26.2.1913

VOR TIDS HELTE

Ole Olsen

Det maa være underligt at være Ole Olsen i disse Dage. Hver Dag kan han, naar han slaar op i sine Aviser, læse lange Artikler om sig selv. Anledningen er den, at Aktierne i Nordisk Films Kompagni i Løbet af de sidste Maaneder er steget med omtrent halvandet Hundrede Procent - en Kendsgerning, som rigtignok ogsaa er egnet til at aftvinge Respekt.

Men Respekten er blandet med Misundelse. Folk, som bare har deres egen Dygtighed at takke for, at de er komne i Vejret, er altid Genstand for Misundelse. Og dog véd vi alle, hvor vanskeligt netop den Mand, som vil bruge sine Evner, og som ikke vil blive siddende med foldede Hænder, til Helledet dumper i Skødet paa ham, har ved at bane sig Vej frem.

Alle Vegne mødes han med Mistro.

- Han er en Stræber! siger de Misundelige, uden at de gør sig det klart, at han netop ved at lægge Egoismen i sit Arbejde tilføjer dette hele sin Personlighed, sine Interesser. Hvor mærkeligt, at Stræber halvvejs er blevet et Skælsord. Men hvor karakteristisk for vort lille bornerte Samfund, hvor en "Arbejdsdag", en Kontortid sætter nøje Skel mellem Tiden, i hvilken der arbejdes, og Tiden, i hvilken der drives. Folk, der arbejder al den Tid, de er vaagne, er ildesete herhjemme. Stræbere!

Misundelsens Hob er den Pyramide, paa hvilken Ole Olsen er Topfiguren. Og dog er der maaske ikke saa megen Anledning til Misundelse, thi Ole Olsen har sikkert sine Ærgrelser - sine daglige Ærgrelser.

Hvad maa han f. Eks. ikke nu mene om en af sine tidligere Medarbejdere, den unge Direktør Schnedler-Sørensen? Han begyndte indenfor Nordisk Films Co. i en ret upaaagtet Stilling. I de sidste Aar, da Kompagniet gennemgik en rivende Udvikling, naaede de underordnede Funktionærer hurtigt frem. Ved en fordelagtig Kontrakt tjente den unge Mand som Instruktør i Løbet af faa Aar en betydelig Formue, og Ole Olsen, som aldrig er bange for at lade sine Folk faa deres Andel i Filmens Guldstrøm, lod ham tjene Penge. Saa løsriver Schnedler-Sørensen sig fra Nordisk Films Co. Aldrig saa snart har han faaet sit eget lille Teater, før han hos en ferm forfatter bestiller et Stykke over opgivet Emne. Stykket skal hedde Filmens Duse og én af Hovedpersonerne fremstiller Ole OLSens interessante Levnedsløb. Efter Sigende er dette - paa Bestilling - gjort saa ubehændigt og saa taktløst, at flere af Teatrets Skuespillere har nægtet at medvirke, samtidig med, at der udsprede sensationelle Rygter om "Afsløringer".

Er saadant ikke i Stand til at ærgre sin Mand? Lad os haabe, at Ole Olsen er stor nok til at bære over med Schnedler-Sørensens Ungdommelighed. Om han vil, kan han jo hævne sig ved at udsende en Film om Schnedler-Sørensens Levnedsløb. Hvad om han saa kaldte den Filmens Lus! Tommen.

Ole Olsen blev Dreyers chef, da Dreyer i april 1913 blev knyttet til Nordisk. Portrættet er blandt de få rosende i Vor Tids Helte.

Andreas Vinding (1881-1950) skrev nogle skuespil, inden han netop i 1913 - i forbindelse med Balkankrigen - begyndte en karriere som krigskorrespondent, som desuden førte ham til den franske front under Første Verdenskrig, krigen i Østkarelen, den spanske borgerkrig og Anden Verdenskrig (Frankrig). Skuespillet "Filmens Duse" blev vistnok aldrig opført.